

පොසොන් පොහොය දින සිරලකට
දුයාද කළ අනුහුතිවාදී වින්තනය

මාතර, ශ්‍රී සුදුර්කි විද්‍යායනන නියෝජ්‍ය පරිවෙනාධිපති දෙවිනුවර, කපුගම ශ්‍රී සුධම්‍රාමාධිපති ගාස්තුපති ප්‍රජ්‍යපාද කපුගම සැගතකාර ස්වාමින්දයන් වහන්සේ විසිනි.

නුමේ) තිස්ස භගවතේ) පරාහතේ) සමම්) සමඛිලධිස්ස !!!

පොකුණ් පොහොය දින සිරුතකට උයාල කළ අනෙකුත්වාද වින්තනය

గర್ಡ ಸ್ವೆಲ್‌ಮಿನ್‌ವಹನ್‌ಸ.

ଶିଖିତାନ୍ତି

අද පොකුන් දුර පසළේස්වක පොහොය දිනයයි. මිහිදු මහ රහතන් වහන්සේ සිරුලකට වැඩිම කළේ විහැඳ්පාදයේ නියෝජිතයෙකු ලෙසටයි. ධර්මාණෝක මහරජතුමා බොද්ධයෙකු වීමත් සමගම අනු ආගමිකයින් ලාභාපේෂජාවන් බුද්ධසූත්‍රන් පැවැදු වීම නිසා අභි වූ ගාසනික අනියෝගය හමුවේ රජතුමා මොග්ගලී පුත්ත තිස්ස මහරහතන් වහන්සේගේ උපදෙස් පරදි අනු තීර්ථිකයින් හටදහසක් හඳුනාගෙන ඔවුන් සූත්‍රන්හේ බැහැරකොට බුද්ධසූත්‍ර පිරිසිදු කළේ විහැඳ්පාදය යන වචනය පෙරදුර කරගෙනය. විහැඳ්පාදය යනු බෙදු දැක්වීමයි. ඕනෑම ගැටුවක් සමස්තය හඳුවට තේරුම් ගත නොහැකිතම් වය බෙදු දැක්විය යුතුයි.

පුද්ගලයා යන වචනය තේරුම් ගැනීම ඉතා අපහසුය. එනිසා බුද්ධ්‍යවහන්සේ එක් තැනකදී නාම රුප වශයෙන් කොටස් දෙකකට බෙදුහ. තවත් තැනකදී රුප - වේදනා - සභාද්‍යා - සංඛාර - වික්‍රාදිතානු වශයෙන් බෙදා දැක්වූහ. මේ බෙදාමෙදී ආයතන වශයෙන් 12 කටත් බානු වශයෙන් 18 කටත් බෙදා දක්වා ඇත. මේ බෙදාම විහැඳුවාදී තුමයයි. ඒ නිසා බුද්ධ්‍යම හැඳින්වීම සඳහා මේ විහැඳුවාදය යන වචනය ඉතාම සුදුසුය.

මිහිලු මාන්‍යීයන් අද වැනි පොසොන් පෝය දිනක සිරුලකට වැඩිමවා වූල්ලහන්පදේපම සූත්‍රයෙන් දේවානම්පිය තිස්ස් රජුමා ඇතුළු ලක් වැසියන්ට ධර්මය දේශනාකාට ලක්දිව පුර්ම මහනු උපසම්පදව සිදුකළහ. ඒ නිසා මෙවැනි වැදුගත් පොහොය දිනයක මෙම සඳහම් පණිව්ධියෙන් හඳුන්වා දීමට බලාපොරොත්තුවන්නේ මිහිලු මාන්‍යීයන් අපට හඳුන්වා දුන් අනුහුතිවාදී වින්තනය හඳුන්වා දීමටය.

අස ආදි ඉඳුරන් මගින් රැපාදී අරමුණු දැක අපි දැනුමක් ඇතිකර ගනිමු. මේ පිළිබඳව විස්තරයක් මප්කාධීම නිකායේ සඳහක සූත්‍රයෙහි විය. විසේ දැනුම ලබන කුම හඳුන්වා ඇත්තේ සඳහාමාර්ග යන වචනයෙහි. “අනුසස්විත”, තක් වීමෙයි, “මොමුහො” යන වචන තුනෙන් විඳු පැවති සඳහාමාර්ග තුනක් දක්වා ත්වා ප්‍රතිකේත්ප කාට ඇත.

අප යම් යම් දේ දැනගත්තේ පරපුරෙන් අසා දැනගත්දේ නිසාය. උගත් බුද්ධිමත් කෙහෙක් මෙසේ ප්‍රකාශ කාට ඇත. ඒ නිසා අපිද විය විසේ යය පිළිගනිමු. මේ කුමයට කියන්නේ සාම්ප්‍රදායික වින්තනය කියායි. මේ කුමය සපුරා ප්‍රතිකේත්ප කිරීමක් බුදුහම තුළ නැත. ඒ නිසා මෙම සාම්ප්‍රදායික වින්තනය හරි වන්නටත් වැරදි වන්නටත් ප්‍රතුවන. (අනුසස්විතකා)

සමහරව්ව අපි තර්කකාට විමසා බලා දැනුමක් ඇතිකර ගනිමු. විය හඳුන්වන්නේ බුද්ධිවාදී වින්තනය හැවියටයි. විද හාරතයේ පැවති ප්‍රධාන සාහාය මාර්ගයකි. නමුත් තර්කකාට හරි නිගමනවලට මෙන්ම වැරදි නිගමනවලටද විළඩිය හැක. ඒ නිසා ඒ කුමයද අවදුනම් සහිත සාහාය මාර්ගයකි. (තක් වීමෙයි)

හාරතයේ ජීවත්තු සංරුද බෙල්විධි ප්‍රත්ත වැනි ආචාර්ය වර්ගන් මඳ නුවනුයේ බැවින් අසන ප්‍රශ්න වලින් පැහැ යමින් තමාට හිතෙන පිළිතුරක් දෙයි. විය අජේයවාදය වශයෙන් දැක්වේ. (මොමුහො)

අප මෙතෙක් ඉදිරිපත් කළ ඉගෙන්වීම් අනුහුතිවාදයට නොගැලැම්. බුදුහම ඉදිරිපත් කරන අනුහුතිවාදය යනු තමාගේම නුවන මෙහෙයවා ඇතිකර ගන්නාවූ දැනුමයි. (සයින් අනික්දක්ද සවිපිළිතවා පවෙදෙනි) යනුවෙන් දක්වන්නේ විම අනුහුතිවාදී ගුළු මාර්ගයයි. ධර්මාගෙක්ක මහරජතුමා මොග්ගලී ප්‍රත්ත තිස්ස මහරභතන්වහන්සේගේ සහයෝගයෙන් විද සිටි හැවදහසක් පමණ අන්තර්විකයින් පලවා හැර බුද සහුන පිරිසිදු කළේ මෙම අනුහුතිවාදී වින්තනය මත පිහිටා ගෙනය. අද වැනි පොසොන් පොහොය දිනයක සිරුලකට වැඩිමකළ මිහිලු මාන්‍යීයන්ද අපට ධර්මය දේශනා කළේ මෙම අනුහුතිවාදී වින්තනය පෙරදුරි කරගෙනය.

මෙම අනුහුතිවාදී වින්තනයෙන් කෙරෙන්නේ යමක් පිළිබඳව හෝ යමෙක් පිළිබඳව දැනුමක් උබ ගැනීමට නම් තමා විසින්ම නුවනින් කළුපනාකර විය කළ යුතුබවයි. පරමිපරා වෙන් ආ අදහස් හෝ තර්ක කිරීමෙන් හෝ, නොදුන්නාකම පුද්ගලනය විය යන බියෙන් හෝ ත්වා නොපිළිගත යුතුයි.

මිනිදු මාභිකයන් පොකොය දින සිරිලකට වැඩිම කරවා සියලු කටයුතු ආරම්භකලේ ඉහතක් අනුහුතිවාදී වින්තනයට අනුවයි. මිනිදු මාභිකයන් ඉන්දියාවේ වැඩි සිටින වට දේවානම්පියතිස්ස රජතුමා ගෙන දැනගෙන සිටින්නට ඇති. බොහෝ දෙනා කළ ප්‍රකාශවලට අනුව එතුමා බුද්ධිමත් පාලකයෙක් යැයි දැනගෙන සිටින්නට ඇති. ඒ දැනීම ඉහත කි සාම්ප්‍රදායික වින්තනයෙන් ඇතිකරගත් දැනීමකි. මිනිදු මාභිකයන් අඩ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කළේ රජතුමා බුද්ධිමත් කෙනෙකුදැයි තමා විසින්ම දැනගත යුතු නිසයි. අනුහුතිවාදීව යමක් පිළිගන්නවා යයි කියන්නේ ඒ කුමයටයි. රජතුමති මේ ගස කුමක්ද? ස්වාමිනි අඩ ගසකි. රජතුමති මේ අඩ ගස හැර වෙනත් අඩ ගස් තිබේද? විසේය ස්වාමිනි. රජතුමති ඒ අඩ ගසුත් වෙන ගසුත් හැරැනු වට තව ගස් තිබේද? විවිධ රජතුමා කිවේ ඇයි ස්වාමිනි මේ අඩ ගස. මේ සංවාදයෙන් සිද්ධාච්‍යයේ කුමක්ද? මිනිදු මාභිකයන් දේවානම්පියතිස්ස රජතුමා බුද්ධිමත් කෙනෙකු බව අනුහුතියට අනුව තෝරූම් ගැනීමයි.

මිනිදු මාභිකයන් ලක්වැකියනට දේශනා කළ පළමු සූත්‍රය වුල්ලහර්පදේපම සූත්‍රයයි. බුද්ධාම පිළිබඳව නොදුන්නා පිරිසක් සඳහා මුලින්ම මේ සූත්‍රය දේශනා කළේ මේ සූත්‍රය තුළ පවත්නා අනුහුතිවාදී වින්තනය හඳුන්වා දීමටයි. තුනුරුවන් ගෙන ලක්වැකියා ආරංච්‍යයෙන් හා පරම්පරාවෙන් ඔබ ගෙන තිබු දැනුම වඩාත් ගක්තිමත් පදනමක් මත පිහිටියේ මෙම සූත්‍රය නිසාය.

මජකධිම නිකායේ සඳහන්වන වුල්ලහර්පදේපම සූත්‍රය සඳහන් කරන පරදී ජාත්‍යස්සේන් නම් බමුණෙක් සුදුපාට අශ්වයින් යෙදු රටියකට නැතී නගරය පුද්‍රක්ෂිතා කරයි. ඔහු ඉදිරියට පිළේෂික නම් පරිභාපකයෙක් වියි. බමුණා පරිභාපකයාගෙන් අසන්නේ ඔබ කොහි සිට වින්නේද? කියායි. මම ගුමණාහවන් ගොනමයන් වහන්සේ දැක තීමිය කිහි. එම බුද්ධාහන්සේ ගෙන ඔබ දින්නේ කුමක් දැයි අසුවිට ඔහු කිවේ ගුන පද 4ක් නිසා බුද්ධාහන්සේ ගෙන පැහැදි සිටින බවයි. ඒවා විස්තර කරන පරිභාපකයා කියන්නේ විවිධ ද්‍රාශනා ඇති වාදයෙන් ද්‍රාශන සෘත්‍රිය පකිවරු, බුජ්මණ පකිවරු, ගාහපති පකිවරු, ගුමණ පකිවරු බුද්ධාහන්සේ වෙත පැමිණෙනි. පැමිණ බුද්ධාහන්සේගේ දේශනා අසා පැහැදි ගුවකයින් බවට පැමිණෙයයි මම අසා ඇත්තෙමි. ඒ නිසා මමද බුද්ධාහන්සේ ගෙන පැහැදි සිටිමි. පිළේෂික පරිභාපකයා බුද්ධාහන්සේ ගෙන ඔබ ගෙන තිබු දැනුම ආරංච්‍ය හා තර්කය මත පදනම් වූ දැනුමක් ඇතිකර ගෙන තිබේ. බුද්ධාම කියන්නේ අනුමානය හරවන්නටත් වැරදි වන්නටත් පුලුවන. ඒ නිසා දැනුම ලබන හොඳම තුමය ප්‍රත්‍යෘෂ්‍යයයි. අප මෙහිදී අනුහුතිය කියා කිරී කරන්නේ විම කුමයටයි.

පිළේෂික පරිභාපකයා මෙහිදී ඇතාගේ උපමාව දක්වයි. ඇතුන් සෙවීමට කැලුයට යන පුරුෂයෙක් විම කැලේ ලෙඛ ඇතෙකුගේ පා සටහනක් දකි. ඔහු මෙසේ තීරණය කරයි. මෙතරම් විශාල පා සටහනක් දුටුවේ මේ කැලේ විශාල ඇතෙක් සිටිය යුතුයි. විසේම මෙම ගුන පද හතර නිසා බුද්ධාහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධය, ධර්මය සවාක්‍රාන්තය සංශ්‍යා සුපටිපනනය යනුවෙන් මම සිතමි. මෙහිදී පිළේෂික පරිභාපකයා ආරංච්‍ය සහ තර්ක බුද්ධිය මත පිහිටා සිට අනුමානය මත පදනම් වූ දැනුමක් ඇතිකර ගෙන තිබේ. බුද්ධාම කියන්නේ අනුමානය හරවන්නටත් වැරදි වන්නටත් පුලුවන. ඒ නිසා දැනුම ලබන හොඳම තුමය ප්‍රත්‍යෘෂ්‍යයයි. අප මෙහිදී අනුහුතිය කියා කිරී කරන්නේ විම කුමයටයි.

දිනක් ජාත්‍යස්සේන් බමුණා බුද්ධාහන්සේ වෙත පැමිණ මම ඔබ වහන්සේ ගෙන පැහැදි සිටිමි යයි කියායි. තරාගත්තයන් වහන්සේ බමුණාගෙන් අසන්නේ රිට හේතු කවරේද කියායි. විහිදී පිළේෂික

පරිබ්‍රාහිකයා කිදේ සිහිපත් කරයි. විහිදී බුද්ධිවහන්සේ බමුණුට දේශනා කලේ බ්‍රාහ්මණය යමෙක් කි පමණින් හෝ ආරංච්‍යාත්‍යායෙන් විසේ පිළිගන්නට විපා පිලෙළ්තික කි ඇත් පද උපමාවද අඩුපාඩිකම් සහිතය. මම ඔබට විය නිවැරදිව කියා දෙමි.

අභුත් පිළිබඳ දූෂ්‍ය පුද්ගලයෙකුට මේ කැලේ ලොකු ඇතෙක් සිටි යයි ආරංච්‍ය වෙයි. මෙහු එම අත්‍යා සෞඛ්‍යමට කැළයට යයි මද දුරක් යන විට විශාල ඇත් පා සටහනක් දකී. මේ පා සටහනට අනුව මේ කැලේ ලොකු ඇතෙක් සිටින්නට පුළුවන. ණමුත් විශාල පා සටහන් ඇති වාමනිකා ගෝන්‍යෙ මට ඇතුත්ද සිටි. මේ පා සටහන විවැනි ඇතෙකුගේ නම් මේ කැලේ ලොකු ඇතෙක් සිටිය නොහැක. තව විකත් ඉදිරියට යන විට විශාල පා සටහන් හා ගස්වල ඉහළ කර අනුශ්‍රා ඇති තැන් දකී. මොහු මෙයේ සිතියි. මේ කැලේ ලොකු ඇතෙක් සිටින්නත් පුළුවන. විසේ නොවන්නත් පුළුවන. රෝ හේතුව උච්චා කාලාරකා නම් වූ අභුත් ඉතා උස්‍ය සිහින් සිරුරක් ඇත මේ සළකුණු විවැනි ඇතෙකුගේ නම් මේ කැලේ ලොකු ඇතෙකු සිටිය නොහැක. මොහු තවදුරටත් ඉදිරියට යනවිට ඉතා උස් වූ ගස්වල ඉහළත් දළ ඇතා තිබේ. ඒ සළකුණු දකින මොහු මෙයේ සිතියි. මේ කැලේ ලොකු ඇතෙක් සිටින්නටත් පුළුවන. විසේ නොවන්නත් පුළුවන. රෝ හේතුව ඉතා කාෂ්ච්‍රා ඉතා උස්වූ දළ ඇති උච්චා කණ්ඩාකා නම් අභුත් සිටිනා බැවිනි. මේ සළකුණු විවැනි ඇතෙකුගේ නම් මේ කැලේ ලොකු ඇතෙක් සිටිය නොහැක. තවත් ඉදිරියට යන විට මොහු ඉදිරිපිට විශාල හස්ති රාජයෙක් සිටි. ඒ ඇතා දුටුවිට ඔහු සිතින්නේ මේ කැලේ ලොකු ඇතෙක් සිටි යනුවෙනි. බුද්ධිවහන්සේ මේ ඇත් උපමාව විස්තර කොට පානුස්සේනි බමුණුට දේශනා කලේ

බුද්ධිවහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධය, ධර්මය සවාක්ඝාතය, සංශ්‍යා සුපටිපන්නය යනුවෙන් සිතිය යුත්තේ ආරංච්‍ය මාත්‍රයෙන් නොව විම ගුණ හඳුනාගෙන බවයි. අප මේ හඳුන්වා දෙන්නට උත්සාහ කරන අනුහුතිවාදී වින්තනය යනු මෙයයි.

මහිදු මාහිමියන් මෙම සූත්‍රය දේශනා කරමින් ලක්වැකියාට දේශනා කලේ අප බුද්ධරාජන්වහන්සේගේ ග්‍රාවකයෝ වෙමු. ඔබලාට අනුකම්පා පිණිස මෙහි පැමිණියෙමි. අප දේශනා කරන ධර්මය හරිය කියා ඔබට වැටහෙන්නම් පිළිගන්න. වියින් කියවෙන්නේ අනුහුතිවාදී වින්තනය ගැනයි.

අප මේ ඉදිරිපත් කරන සඳහම් පණිවිධිය ගිහි පැවිදි අප කාගේන් පිවිත සරුකෘර ගැනීමට හේතුවෙයි. අද බොහෝ දෙනා ආරංච්‍ය මාත්‍රයට හා තර්කයට මුළු තැන දෙමින් කටයුතු කොට පිවිතය අවුරුද් කරගෙනි. විභාරස්ථානවල වැඩි සිටින සමහර ලොකු හාමුදුරුවත් වහන්සේලා තම ශිෂ්‍ය පුළුයින් සමඟ හිත් අමනාපකම් ඇතිකරගෙන්නේ ආරංච්‍ය මාත්‍රයෙන් බෙහෙන දැනුම පරම සත්‍යයෙක් සළකන බැවිනි. පන්සල් වල සමහර බුද්ධ බුද්ධිකාවන් පාසල් ලොකු හාමුදුරුවන්ට තොරතුරු සැපයීමට පුරුදුවී සිටිති. විම තොරතුරු සත්‍යනම් ගැටුවුවක් නැති. අසත්‍ය තොරතුරු සැපයුවෙන් සිදුවන්නේ ක්‍රමක්ද? විම පන්සලට හිමිවෙන්නට තිබූ වටිනා මානව සම්පත්තියක් අහිමි වී යාමයි. ඒ හිසා විභාරස්ථානවල වැඩි සිටින ගරු ලොකු හාමුදුරුවත් වහන්සේලා විවැනි ආරංච්‍යවලට නොරුවෙ තමාගේම අවබෝධයෙන් කටයුතු කොට තම ශිෂ්‍යපුළුයින් වහන්සේලා ආරක්ෂා කරගැනීමට වගබලා ගත යුතුයි. විවැනි බොරු ආරංච්‍ය සපයන අය මින් ඉදිරියට විවැනි දේ නොකළ යුතුයි.

ගිහි ගෙදර ගිහි ගෙදරක් යන කථාව බොහෝවිට සත්‍යයකි. විය පරම සත්‍යයක් නොවන්නේ විවැනි ගිහි නැති ගිහි ගෙවුද්ද අභිජාති බැවති. අමුසැමියන් අතර අභිජාති ගැටුම් දෙමාපියන් හා දුරුවන් අතර අභිජාති ගැටුම් බොහෝවිට අභිජාතින්නේ මෙම ආරංච්‍ය මාත්‍රය සහ තර්ක බුද්ධිය මත අභිජාතින්නා ගැටුම් නිසායි. ඒ නිසා ක්‍රියාවන් කියන දේ පරම සත්‍ය ලෙස නොසලකා තමාගේම අසට පෙනුනොත් තමාගේම කනට අසුනොත් විය පිළිගිනුම්. බුද්ධාම පිළිබඳවත් විසේ සිතා ක්‍රියා කළ නොත් සියලු දුක් කෙළවර කොට මේ සසර ගමන නතර කළ හැක. වැඩතින් මෙම අනුහුතිවාදී වින්තනයට අනුව කටයුතු කොට දෙලෙට ජය ගැනුමට අධිජ්‍යාන කර ගනිමු.